

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt fredag den 25. februar 2011

Sag 280/2009

(1. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Kåre Pihlmann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 16. marts 2009 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 5. august 2009.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Peter Blok, Per Walsøe, Asbjørn Jensen, Jytte Scharling og Henrik Waaben.

Påstande

T har påstået landsrettens dom ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling i landsretten. Subsidiært har han påstået formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse, subsidiært ophævelse af dommen og hjemvisning af sagen til fornyet behandling i landsretten.

FOU har nedlagt påstand om, at T hvis han findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 21, og § 223, stk. 1, jf. § 21, i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2, skal betale en tortgodtgørelse på ikke under 75.000 kr., subsidiært et mindre beløb. Hvis han alene dømmes for overtrædelse af straffelovens § 232 og § 224, jf. § 222, stk. 1, og § 223, stk. 1, påstår hun sig tillagt en tortgodtgørelse på ikke under 50.000 kr., subsidiært et mindre beløb, dog ikke under 30.000 kr.

T har heroverfor påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har til støtte for sin principale påstand anført blandt andet, at landsretten fejlagtigt har domfældt for seksuel omgang med en mindreårig i Italien i 2004, uagtet at forurettede på gerningstidspunktet var 14 år og dermed over den seksuelle lavalder i Italien, som er 14 år. Kravet om dobbelt strafbarhed i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, således som bestemmelsen var affattet i 2004 (nu § 7, stk. 1, nr. 1), er således ikke opfyldt. De gældende bestemmelser i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, litra a og b, er først gennemført efter 2004 og finder derfor ikke anvendelse i denne sag.

Subsidiært har T anført blandt andet, at straffen bør gøres helt eller delvist betinget som følge af forholdenes alder, jf. straffelovens § 82, nr. 14, og på grund af tiltaltes ustraffede fortid og gode personlige forhold.

Anklagemyndigheden har til støtte for sin principale påstand anført blandt andet, at straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, i 2003 og 2004 indeholdt et generelt krav om dobbelt strafbarhed som betingelse for dansk straffemyndighed i forhold til en handling, der var foretaget i udlandet af en person med dansk indfødsret. Bestemmelserne om dansk straffemyndighed er efterfølgende ændret flere gange, således at der i visse tilfælde ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed, jf. de gældende bestemmelser i § 7, stk. 1, nr. 2. Det almindelige princip om ikke at straffe for handlinger, der ikke var strafbare på gerningstidspunktet, må imidlertid føre til, at straffelovens § 7, som den var affattet i 2003 og 2004, skal lægges til grund. Det er således i den foreliggende sag en betingelse for dansk straffemyndighed, at handlingerne også er strafbare efter italiensk ret.

Efter det oplyste er den seksuelle lavalder i Italien 14 år. Efter den italienske straffelovs artikel 609 quater er kønslig omgængelse med et samboende stedbarn under 16 år strafbart. Kravet om dobbelt strafbarhed i straffelovens § 7 indebærer ikke, at der stilles krav om, at der i gerningsstedets lovgivning findes en bestemmelse svarende til den relevante danske straffebestemmelse, men blot, at den handling, der er begået i udlandet, konkret er strafbar både efter gerningslandets lovgivning og efter dansk lovgivning. Kønslig omgængelse med en stedatter på 14 år er i Italien strafbar efter artikel 609 quater og i Danmark efter både straffelovens § 222 og § 223.

Forurettede var i sommeren 2003 13 år og i sommeren 2004 14 år. De i Italien begåede forhold drejer sig om blufærdighedskrænkelser og et tilfælde af forsøg på samleje. Der foreligger ikke oplysninger om, hvorvidt blufærdighedskrænkelser var strafbart i Italien i 2003 og 2004, hvorfor Højesteret må frifinde herfor, såfremt anklagemyndighedens principale påstand tages under påkendelse.

Landsrettens fravigelse af anklageskriftets tidsangivelse må antages at ligge inden for rammerne af retsplejelovens § 883, stk. 4, 2. pkt.

Straffen bør efter strafforhøjelsen i 2002 vedrørende bl.a. overtrædelse af straffelovens § 222 og efter retspraksis fastsættes til fængsel i op mod 1 år og 6 måneder, set i lyset af at der har været en længerevarende periode med hyppige overgreb i form af anden kønslig omgængelse og blufærdighedskrænkelser samt et forsøg på samleje med forurettede, da hun var 14 år. Der er ikke grundlag for at nedsætte straffen eller for at gøre den betinget med henvisning til sagsbehandlingstiden og den tid, der er gået, siden forholdene blev begået.

Sagen var af anklagemyndigheden oprindelig indbragt for Højesteret med påstand om ophævelse af dommen og hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved landsretten. For landsretten påstod anklagemyndigheden skærpelse. Under disse omstændigheder kan anklagemyndigheden ikke være afskåret fra nu for Højesteret principalt at påstå skærpelse.

Til støtte for den subsidiære påstand om ophævelse og hjemvisning har anklagemyndigheden anført blandt andet, at der kan stilles spørgsmål ved, om den almindelige forståelse af kravet om dobbelt strafbarhed i straffelovens § 7 kan opretholdes i den foreliggende situation. Det kan anføres, at kravet om dobbelt strafbarhed i straffelovens § 7 under de foreliggende omstændigheder, hvor italiensk ret indeholder en helt tilsvarende straffebestemmelse som straffelovens § 222, stk. 1, men med en aldersgrænse på 14 år i stedet for 15 år, må indebære, at tiltalte, hvis forurettede var fyldt 14 år, ikke kan straffes efter straffelovens § 222, jf. § 21, for forsøget på samleje, men alene efter straffelovens § 223, jf. § 21. Hvis Højesteret tilslutter sig denne forståelse af kravet om dobbelt strafbarhed, får det afgørende betydning, om handlingen i Italien blev begået i sommeren 2003 eller i sommeren 2004.

Højesteret kan imidlertid ikke på et fuldt forsvarligt grundlag foretage en prøvelse af spørgsmålet om, hvorvidt landsretten har anvendt loven urigtigt ved at dømme tiltalte for forsøget på samleje i Italien, jf. herved retsplejelovens § 933, stk. 2, jf. § 912, stk. 1, nr. 3. Landsrettens

dom indeholder ikke en tilstrækkelig præcis angivelse af de omstændigheder vedrørende tidspunktet for forsøget på samleje, der er anset for bevist og lagt til grund for domfældelsen, jf. retsplejelovens § 884, stk. 1, nr. 1. Denne mangel kan ikke udbedres, idet en stillingtagen til, hvilket år handlingen i Italien er begået, forudsætter en bevismæssig vurdering af vidneudsagnene og en eventuel yderligere bevisførelse. Landsrettens begrundelse vedrørende tidspunktet for forsøget på samleje kan også rejse spørgsmål om den tidsmæssige udstrækning af de overgreb, der fandt sted i Danmark. Landsretten har således tilsluttet sig byrettens øvrige bevisresultat, hvorved tiltalte er fundet skyldig i flere tilfælde af blufærdighedskrænkelser og anden kønslig omgængelse efter ferieturen til Italien, hvilket efter landsrettens begrundelse må være efter sommeren 2004.

Italiensk ret

Artikel 609 quater i den italienske straffelov er ifølge en dansk oversættelse affattet således:

"609 quater (Kønslig omgængelse med mindreårig).

Den, der, udover de i artikel 609 bis nævnte tilfælde, udøver kønslig omgængelse med en person, der på gerningstidspunktet

1) ikke er fyldt fjorten år,

2) ikke er fyldt seksten år, når den skyldige er slægtning i opstigende linie, forælder, også adoptivforælder (609 *nonies*), værge (346 ff. civile lovbog) eller en anden person, som den mindreårige er betroet til eller som [den skyldige] bor sammen med grundet forsorg, opdragelse, uddannelse, opsyn eller varetægt,

straffes som fastsat i artikel 609 bis.

..."

Efter den italienske straffelovs artikel 609 bis, der angår voldtægt mv., og hvortil der henvises i artikel 609 quater, er straffen fængsel fra fem til ti år, dog at straffen i mindre alvorlige tilfælde nedsættes til et omfang, der ikke overstiger to tredjedele.

Forsøg på forbrydelse er strafbart efter den italienske straffelovs artikel 56. Bestemmelsen foreskriver bl.a., at straffen nedsættes med en til to tredjedele ved forsøg.

Højesterets begrundelse og resultat

Ankeforholdene

Procesbevillingsnævnet meddelte den 20. oktober 2009 T tilladelse til at anke dommen til Højesteret og underrettede samtidig anklagemyndigheden herom. Ved ankemeddelelse af 30. oktober 2009 indbragte anklagemyndigheden sagen for Højesteret med påstand

om ophævelse af dommen og hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved landsretten. Denne påstand gentog anklagemyndigheden i sit påstandsdokument af 9. juni 2010. Sagen var på det tidspunkt berammet til hovedforhandling i Højesteret den 25. juni 2010. Efter sagens omberømmelse til den 18. februar 2011 nedlagde anklagemyndigheden først i sit påstandsdokument af 8. februar 2011 principal påstand om skærpeelse.

På denne baggrund finder Højesteret, at anklagemyndighedens påstand om skærpeelse er for sent indgivet, jf. retsplejelovens § 933, stk. 1, jf. § 905, stk. 1 og 3, og at påstanden derfor ikke kan tages under påkendelse.

Spørgsmålet om ophævelse og hjemvisning

Landsretten har i sin begrundelse anført, at "episoden i teltet formentlig fandt sted i sommeren 2004 og ikke i 2003".

Højesteret finder, at det herefter må lægges til grund, at landsrettens bevisresultat er, at det forhold, som T begik i Italien, fandt sted i sommeren 2004. Som følge heraf må landsretten have lagt til grund, at de krænkelse, som T er dømt for at have begået efter hjemkomsten fra Italien, fandt sted i efteråret/vinteren 2004.

På denne baggrund finder Højesteret, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at ophæve landsrettens dom og hjemvise sagen til fornyet behandling.

Det bemærkes, at landsretten ikke burde have anvendt ordet "formentlig" ved beskrivelsen af resultatet af bevisbedømmelsen, jf. retsplejelovens § 884, stk. 1, nr. 1.

Straffelovens § 7

De gældende bestemmelser i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, er først trådt i kraft efter 2004, og det forhold, som fandt sted i Italien, skal derfor bedømmes efter den dagældende bestemmelse i § 7, stk. 1, nr. 2 (nu § 7, stk. 1, nr. 1). Efter denne bestemmelse er det en betingelse for at kunne straffe T for forholdet, at handlingen også var strafbar efter italiensk lovgivning.

På grundlag af de foreliggende oplysninger om italiensk ret lægger Højesteret til grund, at det efter den italienske straffelovs § 609 quater er strafbart at udøve kønslig omgængelse med en person, der på gerningstidspunktet ikke er fyldt 14 år, eller med en person, der ikke er fyldt 16

år, når den skyldige er en person, som den mindreårige er betroet til, eller som den skyldige bor sammen med grundet bl.a. forsorg, opdragelse, opsyn eller varetægt.

FOU var i sommeren 2004 14 år gammel og havde på det tidspunkt fælles bopæl med T der var hendes stedfar.

T's forsøg på at skaffe sig samleje med sin steddatter er således strafbart også efter italiensk lovgivning. T er derfor med rette dømt for overtrædelse af straffelovens § 223, stk. 1, jf. § 21.

Af de grunde, der er anført af anklagenyndigheden, frifindes T for blufærdighedskrænkelsen efter straffelovens § 232, som fandt sted i Italien.

Tre dommere – Peter Blok, Per Walsøe og Asbjørn Jensen – udtaler herefter:

Bestemmelsen om dobbelt strafbarhed i straffelovens dagældende § 7, stk. 1, nr. 2 (nu § 7, stk. 1, nr. 1) må forstås således, at det er en betingelse, at handlingen er strafbar efter lovgivningen i det pågældende land, men det er ikke en betingelse, at gerningsindholdet i den udenlandske straffebestemmelse er identisk med gerningsindholdet i den danske straffebestemmelse.

Det må som foran anført lægges til grund, at T under en ferie i Italien i 2004 har forsøgt at skaffe sig samleje med sin steddatter, FOU, som på dette tidspunkt var 14 år, og som han boede sammen med. Som ligeledes anført må det endvidere lægges til grund, at det efter italiensk ret er strafbart at have samleje med en samboende steddatter under 16 år. Da handlingen således var strafbar efter italiensk ret, finder vi, at kravet om dobbelt strafbarhed må anses for opfyldt også i relation til straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 21.

Vi stemmer herefter for at stadfæste domfældelsen for overtrædelse af disse bestemmelser.

Dommerne Jytte Scharling og Henrik Waaben udtaler:

Vi er enige med flertallet i, at kravet om dobbelt strafbarhed ikke indebærer, at gerningslandets lovgivning skal indeholde en straffebestemmelse, der er identisk med den relevante danske straffebestemmelse.

Efter de foreliggende oplysninger om italiensk ret er situationen imidlertid den, at den italienske straffelov indeholder bestemmelser, der i vidt omfang svarer til den danske straffelovs § 222, stk. 1, og § 223, stk. 1, men med den afgørende forskel i forhold til § 222, stk. 1, at aldersgrænsen i Italien er 14 år og ikke som i Danmark 15 år. Det er således alene det forhold, at F&U var T's steddatter, der fører til, at hans forsøg på at opnå samleje med hende var strafbart i Italien.

Vi finder på denne baggrund, at T's forsøg på at opnå samleje med sin 14-årige steddatter ikke kan straffes efter straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 21, men alene efter § 223, stk. 1, jf. § 21.

Vi stemmer derfor for at frifinde T for overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 21.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Strafudmåling

Samtlige dommere udtaler:

T er dømt for mange gange at have krænket sin steddatters blufærdighed ved at beføle hendes bryster og for mange gange at have haft anden kønslig omgængelse med hende ved at stikke sine fingre op i hendes skede. Endvidere er han dømt for under en ferietur til Italien i 2004, på hvilket tidspunkt steddatteren var 14 år, at have befølt hendes bryster og gjort forsøg på at skaffe sig samleje med hende. Ved forholdene, der er begået i tiden fra 2002 til 2004, har T gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 21, og § 223, stk. 1, jf. § 21, § 224, jf. § 222, stk. 1, og § 223, stk. 1, samt § 232.

Højesteret lægger ved strafudmålingen vægt på, at der har været tale om mange overgreb over en længere periode, at forholdene er begået mod T's steddatter, der i gerningsperioden var 13-15 år, og at de omfatter et forsøg på at skaffe sig samleje.

På denne baggrund finder Højesteret ikke grundlag for at nedsætte den idømte straf af fængsel i 1 år.

Efter forholdenes karakter finder Højesteret ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget. Den tid, der er gået, siden forholdene blev begået, kan ikke føre til et andet resultat.

Godtgørelse

Højesteret finder ikke grundlag for at forhøje den godtgørelse på 30.000 kr., som er tilkendt

FCU

Samlet konklusion

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Under hensyn til at spørgsmålet om anvendelse af straffelovens § 7 først er blevet rejst for Højesteret, skal statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

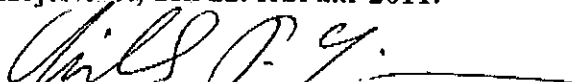
Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 25. februar 2011.

Lisbeth Primdahl Simonsen

kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 5. August 2009 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Karsten Bo Knudsen, Mikael Sjöberg og Lena Falk (kst.) med
domsmænd).

23. afd. a.s. nr. S-884-09:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr.)

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

Glostrup Rets dom af 16. marts 2009 (SS 9512/2007) er anket af T med påstand
om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisre-
sultat samt skærpelse.

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne FOU ,

V1 , V2 og V3 , der alle har forklaret i det væsent-
lige som i byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han er sikker på, at den ferierejse, der
henvises til, fandt sted i sommeren 2004 og ikke 2003, som det fremgår i byretsdommen.
Det slutter han ud fra nogle feriebilleder. Han og FOU holdt fælles fødselsdagsfest i au-
gust 2007, efter at FOU havde anmeldt ham. Der var mange skænderier i familien og et

gennemgående tema var FOU'S kæreste, som FOU hævdede, at tiltalte og V1 ikke kunne lide.

FOU har supplerende forklaret, at hun havde et godt forhold til tiltalte, indtil hun gik i puberteten og begyndte at udvikle bryster. Hun skrev et brev til moderen og tiltalte kort efter, at hun var flyttet hjemmefra. De pæne ord i brevet om tiltalte er løgn, men hun vidste ikke, hvad hun ellers skulle skrive.

V1 har supplerende forklaret blandt andet, at den ferie i Italien, der henvises til, fandt sted i 2004 og ikke 2003. Hun har aldrig sagt, at det var i 2003.

V2 har supplerende blandt andet forklaret, at hun er FOU'S mormor. FOU aldrig har sagt, at tiltalte havde forgrebet sig på hende. Hun har aldrig spurgt FOU .

Endvidere er der afgivet forklaring af V4 , V5 , V6 og A .

V4 , der er farmor til FOU , har blandt forklaret, at hun først hørte om sagen i maj 2008, da hendes søn satte hende ind i den. Hun har aldrig drøftet sex eller incest med FOU - ej heller i generelle vendinger.

V5 har blandt andet forklaret, at hun var med familien på ferie i Italien i sommeren 2004. Hun sov hele ugen i campingvognen og hørte ingen lyde fra teltet, som befandt sig lige udenfor vinduet. Der blev sovet på skift i teltet. FOU var i godt humør hele tiden, og hun undgik ikke tiltalte.

V6 har blandt andet forklaret, at hun gennem 10 år har været nær ven med familien , og at hun er kommet meget i hjemmet. Forholdet mellem tiltalte og FOU har i vidnets øjne været som et far/datter forhold.

A har blandt andet forklaret, at han er søn af tiltalte, og at han boede hos tiltalte på i årene 2000 – 2003. Han og FOU'S forhold var som et bror søsterforhold, og de fortalte hinanden alt. Tirsdag aften gik V1 til sang, og han og faderen havde en friaften, hvor de blandt andet så fodbold. Imedens sad FOU : oftest på sit værelse og spillede computer. Under ferieturen til Italien sov FOU og vidnet et par gange i

teltet sammen. FWU sov derimod ikke i teltet med tiltalte. Vidnet har aldrig overværet noget usædvanligt mellem tiltalte og FWU.

Landsrettens begrundelse og resultat.

Efter bevisførelsen for landsretten må det lægges til grund, at episoden i teltet formentlig fandt sted i sommeren 2004 og ikke i 2003. Såvel anklagemyndigheden som forvaret har under hovedforhandlingen i landsretten udtalt sig vedrørende dette spørgsmål, jf. retsplejelovens § 883, stk. 4.

Herefter, og af de af byretten anførte grunde findes tiltalte skyldig som fastslået i dommen.

Straffen nedsættes til fængsel i 1 år.

Efter de juridiske dommeres bestemmelse nedsættes tortgodtgørelsen til 30.000 kr., der forrentes som anført i byrettens dom.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 1 år.

Godtgørelsen nedsættes til 30.000 kr., som forrentes som anført i byrettens dom.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

P.j.v.

~~John J. ...~~
~~...~~

DOM

afsagt den 16. marts 2009

SS 9512/2007

(Pol.nr. 0700-72242-00002-07)

Anklagemyndigheden
mod

T
cpr.nr.

Der har medvirket domsmænd under behandlingen af denne sag.

Tiltalen og parternes påstande

Anklageskrift er modtaget den 27. november 2007.

T er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 232, og § 222, stk. 1, jf. § 223, stk. 1, jf. § 224, jf. til dels § 21,

ved i perioden fra omkring den 1. januar 2002 til omkring den 31. december 2003 flere gange dels i lejligheden beliggende i og dels på en ferietur i Italien, at have haft forsøg på samleje samt anden kønslig omgængelse end samleje med sin steddatter **FOU** der er født den , idet han befølte hendes klitoris, stak sine fingre op i hendes skede og forsøgte at føre sit erigerede lem ind i hendes skede, ligesom han krænkede hendes blufærdighed ved i flere tilfælde at have befølt hendes bryster og onaneret i hendes påsyn.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte straffes ned fængsel i ikke under 2 år og 3 måneder.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært rettens mildeste dom.

Erstatning

FOU har krævet, at tiltalte skal betale 75.000,00 kr. i torterstatning, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2.

FOU har taget forbehold for erstatning for vareige psykiske mén.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Oplysningerne i sagen

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af tiltalte, samt af vidnerne FOU, V1, V2 og V3, der er gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret. Forklaringerne er lyddoptaget ved rum-optagelse. Forklaringerne er nedskrevet og gengivet nedenfor:

Tiltalte har afgivet følgende forklaring:

"Tiltalte forklarede, at FOU er hans kones datter. Tiltalte, hans kone og FOU samt tre andre børn har boet på adressen i ca. 7 år. Derefter flyttede de til på den nuværende adresse. FOU flyttede også med. Tiltalte fungerer som far for FOU og bliver også kaldt far. FOU har sagt til tiltalte, at han er mere far for hende, end hendes biologiske far er far for hende. Der har overhovedet ikke har været nogen episoder, hvor FOU kan have følt sig blufærdighedskrænket. Tiltalte har aldrig været sammen med FOU på en sådan måde, hvor han skulle have masseret hende, rørt ved hendes bryster eller lignende. I 2002, 2003, 2004 og 2005 var familien på ferie i Italien. I 2003 var der en episode, der gav en dårlig stemning, hvor FOU var gået til sin mor og havde fortalt, at tiltalte havde haft "fat" i hende. Tiltalte er 100% sikker på, at det var den samme dag, de kørte hjem, da campingvognen var pakket. Tiltalte fik at vide af FOU's mor, at tiltalte havde "pillet" ved FOU. Mere fik han ikke at vide. Og så kørte de den lange køretur hjem. Tiltalte blev ikke foreholdt noget nærmere, men han fik at vide, at han havde "pillet" ved FOU, og at de måtte snakke om det, når de kom hjem. Tiltalte fik ikke mere at vide, inden de kørte hjem. Tiltalte blev meget ked af at blive konfronteret med dette. I campingvognen sov de fem personer, tre børn samt tiltalte og hans kone. Ved siden af campingvognen blev der slået et telt op, og det var forskelligt, hvem der sov i dette telt. FOU sov også sovet i teltet ved siden af campingvognen sammen med tiltalte. I teltet var der to luftmadrasser. Tiltalte kan overhovedet ikke genkende, at der skulle have foregået samleje med FOU i teltet. Tiltalte kan godt huske, at han og FOU har sovet sammen i teltet. Tiltalte har ikke hverken strejft eller rørt FOU i teltet. I 2003 var FOU 14 år gammel.

Kort tid efter "den fatale" sommerferie i Italien havde V1 og FOU en kontrovers, hvorefter FOU tog hjem til sin biologiske far og var der i en uges tid. På et tidspunkt vil FOU gerne hjem igen, hvilket er i den periode, FOU har beskyldt tiltalte for nogle ting. Da FOU vil hjem til igen, var det tiltalte, der bliver ringet til, og det var tiltalte, der kørte ned og hentede FOU hos hendes biologiske far, og det var tiltalte, der sad og ta-

te med FOU 's far. De fandt ud af, at det var da også noget "hø", at FOU og hendes mor ikke kunne enes, hvorefter tiltalte tog FOU med hjem. På vej hjem i bilen fortalte FOU tiltalte, at hun havde fået at vide af sin farmor, hvordan man kunne "komme af med" sin stedfar. Det kunne man ved at beskyldte ham for incest. Det er "klokkeklart". I sommerferien i 2003 var de på afsted i 3 uger. Den første uge var de sammen med nogle venner, der boede i et mobilhome sammen med faderens børn. Uge 2 tog faderen og hans kæreste, og så fløj børnenes mor ned og var sammen med børnene. Ideen var derefter, at det var moderen og hendes to børn, der skulle sove i det telt, men det ville moderen ikke, fordi hun havde problemer med små dyr og ting og sager i sådan et telt, så derfor blev det til en slags rotation, så dem der ikke ville sove i telt, ikke sov i telt. Uge 3 tog de hjem, og FOU 's mormor og morfar kom. Så skulle der være foregået noget, så skulle det være foregået i uge 2 på den ferie. De var afsted i 3 uger, og tiltalte sov i det telt en af dagene i uge 2. I uge 3 var det mormor og morfar der var der, og der tog tiltalte og familie så hjem den dag, hvor FOU så gør de ting. Essensen er, at dagen før tiltalte og familien tog hjem, var de oppe at spise i restauranten, og der blev lavet jordens største scene omkring, at man ikke kunne gå op til fest, dagen før man skulle rejse, og FOU 's mor og FOU var ikke bare uvenner, de var rivende uvenner. Tiltalte opfattede dette som en optakt til, hvordan han kan finde ud af, hvad det er, der skal være foregået. Tiltalte syntes, det er en "kanon" god måde at få vendt sin mor tilbage "på sin plads" på. Tiltalte sov i teltet i uge 2. Kontroversen var dagen før, de tog hjem. Tiltalte sov i teltet, da de havde lavet en plan om, hvem der skulle sove ude i det telt, for det var et kæmpe issue, og det var ved at ødelægge hele ferien, at dem, der skulle have sovet i teltet, ikke ville sovet i det telt. Tiltalte sov i teltet, da der ikke var andre steder end udenfor, han kunne sove. I uge 1 var de fem personer. I uge 2 var de otte personer. Derfor var det nødvendigt, at nogle sov i teltet. Der har ikke været nogen situation i det telt, hvor FOU kunne have misforstået, at tiltalte bevidst skulle have rørt ved hende eller ligget ovenpå hende.

Tiltalte har kun en gang rørt ved FOU 's bryster, hvilket både FOU og hendes mor kan bekræfte. Det var engang da FOU syntes, hun havde fået en knude i det ene bryst, og sammen med FOU 's mor, mærkede tiltalte efter. Det var på opfordring fra FOU . Det er det eneste tidspunkt, tiltalte overhovedet har haft noget af den slags i nærheden af FOU .

Adspurgt af anklageren, om tiltalte har onaneret i overværelse af FOU , forklarede tiltalte, at hvis de i familien har været i bad, går de altid nøgne tilbage til deres soveværelse, men det har aldrig nogensinde været med erigeret lem. Det må tiltalte tage afstand fra og sige nej til. Tiltalte har aldrig badet sammen med FOU . Både sønnen A og FOU går som en naturlig ting nøgne efter bad og hen til deres værelser. Det gør de den dag i dag.

Adspurgt af forsvareren omkring familieforhold forklarede tiltalte, at han er gift med VI . VI har fra et tidligere ægteskab FOU , som bor hos VI .

Derudover har V en dreng, der hedder B, som bor hos sin far. B er i dag år gammel. B's far er ikke FOU's far. Sammen med V har tiltalte C, som i dag er år gammel. Tiltalte har en datter, D, som bliver år til april og en søn, A, som bliver år. Hverken D eller E bor hos tiltalte.

Vedrørende tiltaltes forhold til FOU forklarede tiltalte, at han har fungeret som en far for hende. FOU's forhold til sin mor har været meget konfliktfyldt. Hvis der skulle "gydes olie på vandene", så kom tiltalte ind i billedet. FOU og moderen har divergerende meninger og kommer tit op at skændes.

Adspurg omkring teltets størrelse forklarede tiltalte, at teltet er beregnet til, at der kan ligge 4 énmands luftmadrasser ved siden af hinanden, men så er der heller ikke mere plads derinde. Rotationsordningen i uge 3 var, at der sov mormor og morfar derude. I uge 3 sov familien i campingvognen. Den sidste dag havde tiltalte lige kørt mormor og morfar til lufthavnen. De skulle flyve hjem. Det tager 1 time at køre fra campingpladsen til lufthavnen i Venedig, og det tog 1 time at komme tilbage igen. Da tiltalte kom tilbage til pladsen, blev tiltalte foreholdt det her omkring FOU. Det var en lang køretur hjem. Det var meget begrænset med emner, der blev debatteret på vejen hjem. Da familien kom hjem, talte de om det. Tiltalte brugte køreturen hjem til at prøve at tænke, hvad det var, der foregik. Så satte de sig ned i stuen - V, FOU og tiltalte. Der blev tiltalte så foreholdt, at FOU påstår, at tiltalte har pillet ved hende nede i Italien, hvortil tiltaltes eneste kommentar var, at "det er nogle voldsomme anklager", og at han ikke syntes, at det var noget, de skulle sidde og diskutere, men foreslog at de kørte over til

Politi og så meldte tiltalte for forbrydelsen, fordi det er ulovligt sådan noget. V syntes, at det var en god idé. FOU syntes ikke, at de skulle gøre det. På det tidspunkt opfattede tiltalte det helt klart, at nu blev "bægeret for fyldt".

Da familien sad hjemme i stuen og snakkede omkring de her ting, hvilket højest tog 40 sekunder, så er det kun "dét der" i Italien, de talte om. Alle de andre ting blev der ikke talt om.

FOU gik til kommune og anmeldte sagen. I den mellemliggende periode har FOU ikke nævnt noget og har været fuldstændig normal og velfungerende, i hvert fald i hendes forhold til tiltalte. Tiltalte har stået op kl. 4.00 om natten og har kørt ud og hentet hende til diverse fester, og hvis hun skulle køres et eller andet sted hen, har tiltalte kørt hende. Selv hvis tiltalte har haft venner på besøg, så har hun også hængt på tiltalte. FOU har aldrig brugt kindkys. Det har altid været kys på munden, og det sågar for 4 måneder siden, da de var til kobberbryllup hos noget familie. Da fik tiltalte et kæmpe kys, så han "næsten ikke kunne trække vejret". Også efter anmeldelsen har de haft kontakt. FOU har ikke virket anderledes efter anmeldelsen.

Udtalelsen om "hvordan man kommer af med sin stedfar" har tiltalte selv hørt og FOU har gentaget den ved en anden lejlighed.

Vedrørende andre dele af anklageskriftet, hvorefter tiltalte skulle have befølt FOU, forklarede tiltalte, at VA går til kor om tirsdagen, og det er ganske påfaldende, for det er jo præcis samme tidspunkt, at FOU går til håndbold, så derfor - størstedelen af dagene er FOU jo ikke hjemme. FOU spiller håndbold i på samme klokkeslæt, så derfor kan tiltalte jo kun undre sig. Så dette postulat afviser tiltalte 100%.

Afhørt af anklageren og foreholdt afhøringsrapport af tiltalte af 12. oktober 2007, forhold 1, bilag 8, side 4, 5., 6 og 7. afsnit, forklarede tiltalte, at han havde et kæmpe disput med betjenten om, hvad han skrev og hvad han ikke skrev. Derfor kan tiltalte bare sige, at han står ved det, han har sagt ved afhøringen hos politiet, og hvis det afstedkommer, at han siger nogle andre ting nu, så må man tage det derfra. Tiltalte har ikke sagt til politibetjenten, at han stod og græd."

Vidnet FOU har afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at på i boede vidnets mor, tiltaltes søn og hendes mors og tiltaltes fællesbarn, som er vidnets halvlillesøster. Senere flyttede tiltaltes andet barn ind.

Vidnet forklarede, at da hun var omkring 13 år gammel og sad oppe på sit værelse, så kom tiltalte op og tog hende på skuldrene og nogle gange bevægede han hånden ned til vidnets bryster, hvorefter vidnet gjorde bevægelser med albuerne for at skubbe tiltaltes hænder væk, og hun sagde, at hun ikke ville have det. Vidnet fik at vide, at hun var kedelig og tiltalte blev lidt sur og gik ud igen. Det var sådan, det startede. Det foregik mest, når moderen ikke var hjemme og var til sang. Vidnet var næsten lige fyldt 13 år. Som tiden gik, tog tiltalte hånden ned til hendes bryster og begyndte at ville røre dem. Det fik han ikke lov til. Han gjorde det imidlertid alligevel, da han jo er stærkere end vidnet. Vidnet prøvede hvad hun kunne for at forhindre det. Hun gjorde sig helt stiv i kroppen, for det var ikke rart, og hun sad og prøvede at skubbe tiltalte arme væk med hendes albuer. Tiltaltes hænder kom bag fra. Derfor holdt vidnet sine armene tæt til kroppen, så tiltaltes hænder ikke kunne nå frem til brystet. Tiltalte er stærkere end vidnet, så han kunne godt skubbe vidnets arme væk. Det gjorde han også. Dette her stod på ca. ½ års tid. Det foregik mest om tirsdagen, når vidnets mor ikke var der, eller hvis moderen sad nede i stuen og så gyserfilm, og tiltalte ikke har gidet at se det. Det kan have været andre dage end tirsdage, men også andre dage, når moderen ikke var hjemme. Tidligere spillede vidnet håndbold om mandagen og onsdagen, indtil de fik tiderne lavet om. Vidnet kan ikke huske hvornår, men det var efter tiltaltes tilnærmelser. Ændring af tiderne var noget træneren gjorde.

Episoderne hvor tiltalte tog på vidnets bryster udviklede sig også til andet. Tiltalte kom ind med en ekstra stol og satte sig ved siden af vidnet og begyndte at røre vidnet på lårene, køre hænderne op til vidnets "tissekone" og prøvede at få en finger op i hende. Vidnet havde nattøj på, mens hun sad der. Nattøjet var lange bukser og shorts, når det var sommer. Vidnet havde trusser på inde under natbukserne. Vidnet er sikker på, at tiltalte forsøgte at komme inden for bukserne og ned i vidnets trusser. Dette foregik oppe på vidnets værelse. Vidnet husker ikke, i hvor lang tid disse overgreb har stået på, eller hvor lang tid de var imellem. Det skete ved hver lejlighed, når vidnets mor ikke var hjemme. Vidnet forklarede, at det lykkedes tiltalte at komme inden for vidnets trusser. Vidnet klemte benene sammen, sad stiv, vidste ikke, hvad hun skulle sige og bad ham om at lade være. Hun blev ked af det, og sagde, at han skulle stoppe. Hun kunne ikke lide det. Tiltalte virkede lidt ligeglad, indtil hun har sagt det ti gange. Så tog han hånden op igen og gik sin vej. Tiltalte har med fingeren nået at trænge helt op i hende. Dette er sket alt for mange gange. Det er sket så mange gange, at vidnet ikke kan tælle, hvor mange gange tiltalte har haft fingeren op i hende. Tiltalte og også prøvet at få sin tissemand op i hende. Det har han prøvet ved en tur til Italien i en sommerferie. Det var i sommerferien i 2003. Vidnet mødte på denne sommerferie en pige, som blev en god veninde dernede. Vidnet og veninden havde talt om, at de skulle op til en " -bar". Vidnet spurgte tiltalte, om hun måtte gå derop. Det måtte hun, "hvis hun var sød, når hun kom tilbage". Vidnet vidste ikke i starten, hvad tiltalte mente med dette, indtil vidnet kommer tilbage og fik at vide, at vidnet skulle sove i teltet. Vidnet havde troet, at det var broderen, der skulle sove derude, men det viste sig, at det var det så ikke. Det var tiltalte, der lå i teltet "spliterravende" nogen. Der er 2 sovepladser i teltet. Det er et 2-mandstelt, der er med som reserve, fordi vidnets mormor og morfar kom derned. I campingvognen delte vidnet seng med sin bror, og tiltalte og ~~V~~ sov i den anden ende. Der var en køjeseng, hvor vidnets lillesøster sov. Der var ingen rotationsordning om, hvordan der skulle soves. De var afsted i 14 dage/3 uger ca. som det plejede at være, når de tog afsted.

Da vidnet kom tilbage til teltet, hvor tiltalte lå helt nøgen, blev hun meget overrasket. Tiltalte spurgte, om det var hyggeligt deroppe på baren. Vidnet sagde, at det var det. Vidnet prøvede at lægge sig til at sove, men tiltalte begyndte at røre ved vidnets bryster og tage hendes bukser af. Vidnet havde nattøj og undertøj på. Vidnet havde skiftet til nattøj oppe på toilettet. Vidnet kom ned til teltet iført sit nattøj. Tiltalte begyndte at røre ved vidnets bryster, tage hånden ned for at tage vidnets bukser af og begyndte at hive ud i sin "tissemand". Vidnet mener, at tiltalte prøvede at "lire sig op" og så spredte han vidnets ben og prøvede at proppe sin tissemand op i vidnet. Vidnet kan ikke huske, hvor hun lå. Vidnet sagde til tiltalte, at hun ikke vil have det og begyndte at græde. Tiltalte fik spredt vidnets ben. Tiltalte hans tissemand kom ikke helt op i hende. Tiltaltes lem kom indenfor vidnets skamlæber. Det er hun sikker på. Vidnet begynder at græde, blev rigtig ked af det, og så stoppede tiltalte. Vidnet kan ikke huske, om tiltalte sagde noget, men hun

ved, at han blev lidt småirriteret, og så lagde han sig ned og lagde sig til at sove og sov hele natten. Næste morgen fortalte vidnet sin mor om det skete. Moderen kunne godt se, at der var noget galt. Moderen kunne se, at vidnet var ked af det og spurgte, hvad der var sket, hvorfor vidnet var ked af det. Vidnet fortalte moderen, hvad der er sket med de samme detaljer. Moderen blev sur. Moderen kunne ikke helt finde ud af, om hun troede, at det var sandt eller hvad det var. Da tiltalte kom tilbage, bad moderen vidnet om at gå, og så har moderen og tiltalte vel snakket. Da vidnet kom tilbage, stod tiltalte og stortudede, og det gjorde moderen også. Moderen sagde ikke noget her til vidnet. Hjemturen foregik i bil med campingvogn, og der blev ikke sagt ret meget under turen.

Da de kom hjem fra ferien, kom tiltalte og sagde til vidnet, at det var ikke meningen, at det var noget, der skulle gøre ondt eller såre vidnet, eller noget i den stil. Vidnet ville helst ikke snakke om det.. Moderen kom op på værelset lidt senere på aftenen, inden vidnet skulle i seng og spurgte, om de skulle melde tiltalte til politiet, eller om de skulle lade være. Vidnet, der tænkte på alle andre end sig selv i første omgang, sagde da til sin mor, at det syntes hun ikke, fordi moderen har været så meget igennem, og da moderen endelig har fået en mand, som hun godt kunne lide, og hun har et barn sammen med ham. Vidnet er selv delebarn og syntes ikke, at det er sjovt at være delebarn. Det ville vidnet ikke have, at hendes lillesøster også skulle være, så vidnet sagde selvfølgelig, at det må moderen bestemme. Inderst inde ville vidnet have gerne anmeldt tiltalte. Vidnet syntes ikke, det er noget, man skulle lade en pige på 13 år bestemme. Det var noget, moderen skulle tage stilling til.

Efter hjemturen fra Italien fortsatte tiltalte med at komme op på vidnets værelse for at røre ved vidnet og sådan nogle ting i ca. 1 år. Det hele startede forfra igen som før ferien. Helt præcist begyndte han at tage på vidnets bryster igen, tage på lårene, prøve at trænge ind i vidnets tissekone med fingrene igen. Tiltalte har onaneret, mens vidnet har set det. Det foregik i tiltaltes eget soveværelse. Vidnet skulle ind og finde tøj. Både vidnets og broderens tøj lå derinde i moderens og tiltaltes soveværelse. Da vidnet kom ind, lå tiltalte og onanerede. Det var nok mere tilfældigt, at vidnet så det, men vidnet har set det flere gange, hvor tiltalte ikke lige har dækket sig til og bare fortsat. Tiltalte har aldrig bedt vidnet om, at vidnet blev og så på. Det var tilfældigt, at vidnet så det.

Vidnet forklarede, at overgrebene fortsatte indtil tiltaltes datter flyttede ind, hvor vidnet skulle dele værelse med hende. Der er vidnet omkring 14 år. Det varer stort set 1 års tid fra vidnet er 13 år til 14 år, at tiltaltes overgreb på hende stod på.

Foreholdt, at der gik et stykke tid, før politiet blev gjort opmærksom på det her, og forespurgt til hvem vidnet fortalte det til, forklarede vidnet, at vidnet fortalte det til sin kæreste. Det var ham, der sagde, at vidnet skulle anmelde det

På et tidspunkt var vidnet kommet op at skændes med moderen over et eller andet ligegyldigt, og der har bare været så mange ting, som vidnet ikke har kunnet komme ud med, så til sidst pakkede vidnet en taske og tog bussen ud til sin farmor og farfar, og de anede ikke noget. Vidnet fortalte dem bare, at hun var uvenner med moderen og ville flytte hjem til faderen. Vidnet fortalte ikke sin farmor og farfar noget om overgrebene.

På spørgsmålet om, hvorvidt "det bare er noget du finder på, for at blive af med en stedfar, som du ikke bryder dig om", forklarede vidnet, at det er det overhovedet ikke. Vidnet havde i starten et godt forhold til tiltalte. Han var som en reservefar for vidnet.

Foreholdt strafansvaret fastholdt vidnet sin vidneforklaring.

På forespørgsel fra forsvareren omkring vidnets forhold til moderen forklarede vidnet, at vidnet og moderen har haft nogle episoder en gang imellem, også da vidnet er 13-14 år. Vidnet taler faktisk stort set ikke med sin mor længere.

På forespørgsel om vidnets forhold til tiltalte forklarede vidnet, at det har været "ok". Når moderen ikke var til at tale med eller nåede hjem, så var det tiltalte, man kom til og spurgte. Han var nemmere at få et "ja" ud af.

På forespørgsel om håndbold på et tidspunkt blev lavet om til om tirsdagen, forklarede vidnet, at det blev lavet om til om tirsdagen, da vidnet rykkede op som pigespiller U14. Vidnet var lidt yngre end de andre. Det er april måned, at man rykker op som pigespiller, så vidnet var stadig 13 år, da hun rykkede op i U14. På det tidspunkt begyndte vidnet at spille håndbold om tirsdagen.

På forespørgsel om gæster på Italiens-turen forklarede vidnet, at de mange gange er kørt tre familier af sted. Den uge, hvor overgrebet skete, mener vidnet ikke, at de havde gæster. Hun mener, at mormor og morfar var taget hjem dagen før. Det var nemlig dagen før, de skulle hjem fra Italien, overgrebet skete. Det er vidnet sikker på. Vidnet husker ikke noget om nogen andre, der ikke brød sig om at sove i telt. Det skete den sidste aften, hvorefter de så kørte dagen efter. Det havde hele tiden være meningen, at de skulle køre dagen efter.

Foreholdt afhøringsrapport af 10. oktober 2007 af vidnet, bilag 5, side 3, 9-11 line, forklarede vidnet, at hun mener, at tiltalte lå nøgen, men at det kan godt være, at hun har sagt det forkert til politiet på grund af nervøsitet. Men vidnet ved, at både moderen og tiltalte sover nøgne. Vidnet mener, at tiltalte sov nøgen. I Italien talte de alle tre ikke nærmere om det. Da de kom hjem, talte de alle tre om det. Vidnet følte, at tiltalte stak moderen en løgn ved at sidde og sige, at han var ked af det, og at han ikke ville skade vidnet. Det er kun vidnet og moderen, der talte om at gå til politiet.

På forespørgsel om sætningen at "komme af med en stedfar" forklarede vidnet, at det siger hende ikke noget som helst. Vidnet ved, at moderen og tiltalte ikke kan lide vidnets farmor og farfar, og vidnet ved ikke, om det er noget, de har prøvet at "bilde jer ind", men vidnet kender sin farmor og farfar, og sådan noget ville de ikke kunne finde på at sige.

Foreholdt afhøringsrapport af 16. oktober 2007, bilag 9, side 3, 1. afsnit, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske at have forklaret sådan til politiet. Vidnet kan huske, at hun sad og rystede på hovedet og sagde, at det var noget mærkeligt noget at skrive. Vidnet har læst og underskrevet afhøringsrapporten og haft mulighed for at komme med rettelser, men ikke gjort dette. Vidnet har ikke sagt sådan til politiet.

På forespørgsel om overgrebene tog af, efter at de kom hjem fra Italien, forklarede vidnet, at overgrebene ikke skete lige så tit, som de havde gjort før rejsen.

Foreholdt afhøringsrapport af 10. oktober 2005 af vidnet, sagens bilag 5, side 4, 2. afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at der har været enkelte forsøg fra tiltaltes side på at forøve overgreb på hende.

På forespørgsel om vidnet har haft kontakt til tiltalte og moderen, efter at vidnet har anmeldt tiltalte til politiet, forklarede vidnet, at hun kun har haft kontakt med moderen. De var til en fælles fest, da vidnets lillebror blev konfirmeret. Da lillebroderen betyder alt for vidnet, syntes vidnet ikke hun kunne være bekendt ikke at dukke op. Inderst inde ville hun helst have været hjemme. Hun har også været med til vidnets onkels kobberbryllup. Endvidere har der været en fest, hvor tiltaltes års fødselsdag og vidnets års fødselsdag blev holdt. Det var blevet aftalt for lang tid siden, at det skulle holdes sammen. Det var ikke nogen fornøjelse at fylde år.

På supplerende spørgsmål fra anklageren forklarede vidnet, at hun i første omgang har anmeldt forholdt til [redacted] Kommune. Det er sådan, det kommer frem. Overgrebene stoppede, da tiltaltes datter flyttede ind."

Vidnet [redacted] har afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at hun er gift med tiltalte. På [redacted] boede vidnet, tiltalte, [redacted] A, som er tiltaltes dreng, [redacted] FCW, som er vidnets pige, en fælles pige, [redacted] C, samt lige inden de flytter, en pige mere, [redacted] D, som er tiltaltes. De flyttede i december for 2 år siden ud i det hus, de har været med til at bygge. Vidnet går til sang hver tirsdag. [redacted] FCW har spillet håndbold ad forskellige omgange. Vidnet kan ikke huske træningsdagene, men ved, at de har hentet og bragt hende, så hun ikke skulle køre i gennem volden i de mørke perioder. Vidnet kan godt huske ferien i 2003. Vidnets forældre kom ned i den sidste uge af den 3 ugers sommerferie. Tiltalte kørte vidnets forældre

til lufthavnen, og imens hev FOU fat i vidnet og fortalte, at tiltalte havde pillet ved hende, mens de havde sovet en nat ude i det 2-mandstelt, som de har med. Vidnet kan ikke nøjagtigt huske, om det var de ord, FOU sagde, men hun sagde, at tiltalte havde rørt ved hende. Ordret kan vidnet ikke huske det, men hun gjorde i hvert fald vidnet opmærksom, at der var noget, som det ikke skulle være. Vidnet reagerede med at blive lamslået, forde hun ikke kunne forestille sig det og blev ked af det. Vidnet tog en snak med FOU. Overordnet sagde FOU, at tiltalte har rørt ved hende én nat i uge 2, hvor de havde en veninde og hendes to børn dernede, og hvor FOU og tiltalte sov ude i teltet. Da et vennepar var rejst hjem, blev faderens børn hos vidnet og tiltalte i Italien. Børnenes mor kom ned til Italien i uge 2 og skulle være sammen med dem, og det er dén uge, at FOU fortalte, at det skulle være sket. Der var ikke plads til, at alle børn kunne sove inde i campingvognen. Derfor havde de et telt med. Meningen var så, at moderen og de to børn skulle skiftes til at sove derude, men det ville moderen ikke. Moderen mente også, at i hvert fald det ene barn var for lille til at sove alene ude i det telt i et fremmed land. Så der blev rokeret rundt, så det var tiltalte, FOU, A og de to børn, der var på besøg, der rokerede mellem telt og campingvogn. Det var faktisk tilfældigheder, der gjorde at tiltalte og FOU sov ude i teltet, og det er dér, at FOU påstår, at det skulle være sket. FOU fortalte ingen ting før den sidste dag, d.v.s. det er faktisk en uge efter, hvor de er ved at pakke sammen. Vidnet havde intet kunne mærke på FOU. Vidnets forældre kom den sidste uge. Da tiltalte kørte veninden med børnene til lufthavnen, tog tiltalte vidnets forældre med tilbage, og vidnets forældre sov i teltet i den sidste uge, der var den 3. uge. Det kan derfor ikke passe, at det skete skulle være sket i uge 3. Det vil være en direkte løgn. Da tiltalte kom tilbage fra lufthavnen, kunne han se, at der var noget helt galt. Vidnet bad FOU om at gå lidt til side og tog derefter en snak med tiltalte. Vidnet konfronterede tiltalte med episoden med det samme og tiltalte nægtede. Tiltalte forstod slet ingenting. Vidnet var dybt ulykkelig og vred. Tiltalte blev vred og ked af det og fortalte, at det har han slet ikke gjort. Hele turen hjem har været den længste tur nogensinde. Da de var kommet hjem, pakkede de ud og vidnet, tiltalte og FOU satte sig i stuen og snakkede det i gennem. FOU vil slet ikke høre tale om det. Tiltalte sagde, at de så må køre på politistationen og anmelde ham med det samme, men det vil FOU slet ikke høre tale om. Vidnet vil ikke have, at sådan noget sker, og hvis det sker, tager vidnet sine børn og går og siger, at så er det slut. FOU vil ikke på politistationen. FOU sagde faktisk, "nej, det er ikke så slemt" og "I skal blive sammen for C's skyld og sådan skal det være". Vidnet sagde til FOU, at det er meget vigtigt, at hun forstod, hvor alvorligt det her var. FOU ville have, at familien skulle blive sammen. Vidnets forhold til FOU i dag er anspændt. Vidnet er meget opmærksom på, hvordan FOU er. Vidnet har rigtig mange gange spurgt FOU, om der har været sket yderligere, og hver eneste gang fortæller FOU, at "der er ingenting og der har aldrig været noget" og "la' nu være mor". Flere år efter har vidnet også spurgt FOU, og vidnet mener, at FOU efterhånden er irriteret over, at hun bliver ved med at spørge. Nu gider hun ikke høre på det mere. Vidnet kørte FOU til hendes biologiske far. FOU

stak ikke af. FOU var hos sin biologiske far i en uges tid. Det var tiltalte, der hentede FOU hjem igen. Vidnet kan ikke tale med FOU's biologiske far.

På forespørgsel fra forsvareren om hvorvidt FOU gik til håndbold om tirsdagen, forklarede vidnet, at hun mener, at det var mandag og onsdag, men vidnet er ikke helt sikker. FOU gik ikke til håndbold den dag, vidnet gik til sang. I 2002 og 2003 udviklede FOU sig til at være teenager og i den henseende kom der nogle ting, hvor vidnet og FOU blev uvenner. FOU kunne pludselig eksplodere som teenager. Det var altid tiltalte, der mæglede mellem FOU og vidnet. FOU gik altid til tiltalte, også da FOU fik kæreste. FOU har altid kaldt tiltalte for "far". I Italien, da veninden og børnene var der, sov tiltalte kun én nat med FOU i teltet i den uge. Den eneste, der ikke sov i teltet, var C, vidnet og den anden mor. De andre skiftedes til at sove i teltet. Det drejer sig om uge 2. I uge 1 stod teltet tomt. I uge 3 sov vidnets forældre i teltet. Det var tiltalte, der selv sagde, at "så kører vi til politiet". Vidnet spurgte FOU, om det var dét, hun ville. FOU ville ikke. Vidnet var i stor konflikt med sig selv. Vidnet har endevendt det hele, men der er intet der indikerer, at det skulle være sket. Vidnet tror, at det var FOU's fantasi. I uge 2 på campingpladsen og sagde FOU til vidnet "mor, det var lige før, jeg fik taget min mødom". Hun stod med et smil på læben oppe i swimmingpoolen med en hollandsk dreng. Vidnet sagde til FOU, at "bare du ved, hvad du gør". Dette er før, det med tiltalte.

På forespørgsel om, hvad der kunne have fået FOU til dette her, forklarede vidnet, at det kommer fra farmoderen. Det er ikke FOU's værk. Det er farmoderens værk over for vidnet, fordi vidnet har forældremyndigheden over FOU og altid har haft det. FOU's biologiske far har søgt om forældremyndigheden over FOU, da FOU var mindre. Det var før, tiltalte kom ind i billedet. "

Vidnet V2 har afgivet følgende forklaring:

"Afhørt af forsvareren forklarede vidnet at vidnet og ægtefællen var på ferie i Italien i 2003. Familien var der allerede. Vidnet og ægtefællen sov i teltet i hele den uge, de var der. Der sov ikke andre end de to. Vidnet har ikke lagt mærke, at FOU skulle have ændret adfærd i den uge, de var derude. FOU var den samme som altid. Vidnet hørte først om episoden, da FOU flyttede hjemmefra for ca. 2 år siden. Vidnet kan ikke huske årstallet helt korrekt. Vidnet fik episoden at vide af deres datter og svigersøn. Vidnet har hørt FOU give udtryk for "hvordan man kommer af med en stedfar". FOU var hjemme hos vidnet og ægtefællen, hvor FOU sagde: "Mormor, er det rigtigt, hvis jeg vil gøre min mor rigtig ondt, så skal jeg bare melde min stedfar for incest?". Vidnet spurgte FOU om, hvordan hun kunne komme på den tanke, hvortil FOU svarede, at "Det siger min farmor". Vidnet har ikke set ret meget til FOU, siden hun flyttede hjemmefra. Inden FOU flyttede hjemmefra, var hun ganske normal, som hun plejede at være. Vidnet

har arbejdet med børn i 10 år. Vidnet arbejder i en børnehave.

På forespørgsel fra anklageren forklarede vidnet, at hun er mor til V1 og FOU's mormor. Vidnets forhold til FOU's biologiske far har været "ok" indtil en vis episode, hvor han slog vidnet i gulvet. Vidnet er bekendt med, at den biologiske far søgte om forældremyndighed over FOU, da V1 og F gik fra hinanden.

På forespørgsel fra forsvareren om, hvorvidt FOU har sagt, at hun godt vidste, hvordan man kunne komme af med sin stedfar, forklarede vidnet, at det blev sagt, da FOU var 13 år. Vidnet har ikke hørt det efterfølgende. Vidnet har set FOU få gange efter, hvor de har talt lidt om det. Vidnet har spurgt FOU, hvorfor hun har gjort det her og FOU svarede, at det har hun gjort, fordi hun håbede, at kommunen kunne skaffe hende et nyt sted at bo, fordi hun ønskede ikke at bo længere hjemme, så hun ville gerne bo for sig selv. Hun henvendte sig til kommunen i håb om at de kunne hjælpe hende med at få et sted at bo. Derfor har hun sat dette i gang. Det har FOU fortalt vidnet."

Vidnet V3 har afgivet følgende forklaring:

"Afhørt af forsvareren forklarede vidnet, at han har været ven med tiltalte i ca. 25 år. V1 er så kommet til på et senere tidspunkt. Vidnet ser dem stadig. Vidnet mener, at kende FOU. FOU har gået i skole med vidnets "pappedatter" og haft sin gang hos vidnet i ca. 10-12 år. Vidnet var hos tiltalte og V1 en nytårsaften for ca. 2 år siden. De sad inde i stuen og ventede på aftensmanden og lige pludselig kom der en udmelding med, at "Hvis man vil gøre sin stedfar noget ondt, kan man melde ham for incest". Vidnet tænkte, "hvor kom det fra, hvad skete der her". Vidnet selv en "pappedatter", og han tænkte, at det passer ikke, det er ikke dét, jeg hører. Han tænkte herefter ikke nærmere over det. Det var ikke et emne, der blev vendt tilbage til den aften. Vidnet blev paf over, at man kunne finde på at komme med en sådan udtalelse. Vidnet hørte første gang om sagen i fredags fra politiet. Vidnet har ikke hørt noget fra tiltalte."

Tiltaltes personlige forhold

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er udannet. Han blev arbejdsløs for 1 måned siden, da det firma, hvor han var ansat, gik konkurs. Han er nu jobsøgende.

Rettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen, herunder navnlig FOU's forklaring, hvor hun troværdigt og sammenhængende og detaljeret har forklaret om tiltaltes overgreb på hende, det beviser at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, dog at retten ikke finder det godtgjort, at tiltalte forsætligt

har krænket FOU'S blufærdighed ved at have ornaneret i hendes påsyn.

Efter FOU'S forklaring lægger retten således til grund, at tiltalte mange gange på FOU'S værelse, da FOU var fyldt 13 år og sad ved computeren, befølte hende på brysterne, og at han senere ved mange lejligheder befølte hende på brysterne og også stak fingre op i hendes skede, hvilket især skete, når moderen ikke var i hjemmet og bl.a. var til sang. Efter

FOU'S forklaring lægger retten endvidere til grund, at tiltalte under en ferietur i sommeren 2003 en gang i et tomandstelt, hvor FOU kom omklædt i nattøj, og hvor hun til sin overraskelse opdagede, at tiltalte også skulle sove, efter at FOU havde lagt til til at sove, befølte

FOU'S bryster, tog hendes trusser af, spredte hendes ben og førte sit lem ind i hendes skede inden for hendes skamlæber. Rigtigheden af forklaringen støttes af vidneforklaringen fra moderen VI, om at FOU på ferien fortalte hende om, at et overgreb fra tiltalte havde fundet sted. Efter

FOU'S forklaring lægger retten endvidere til grund, at tiltalte efter denne ferietur foretog enkelte af de samme overgreb, som han foretog inden ferieturen, og at han gjorde det til efteråret/vinteren 2003, hvor FOU

var fyldt 14 år, indtil tiltaltes datter, D, flyttede ind i huset og skulle bo sammen med FOU.

Straffen fastsættes til fængsel 2 år, jf. straffelovens § 232, og § 222, stk. 1, jf. § 223, stk. 1, jf. § 224, jf. til dels § 21.

Retten har ved straffastsættelsen navnlig lagt vægt på omfanget og karakteren af de seksuelle overgreb, forurettedes alder samt den periode, hvor overgrebene har været forøvet.

Retten af ikke fundet grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

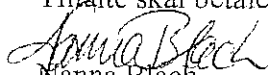
Om forurettedes krav på godtgørelse bemærker retsformanden, at godtgørelsen findes at skulle fastsættes til 50.000,00 kr, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2, med renter som nedenfor bestemt. Ved fastsættelsen af godtgørelsen er der lagt vægt ovenfor anførte grunde.

Thi kendes for ret

Tiltalte T straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte skal inden 14 dage til FOU betale kr. til 50.000,00 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 13. april 2009.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Nanna Blach
dommer